

saa Henseende, efter som der er Tale om Dommere eller Domsmand, vilde altsaa — det giver jeg den ærede Ordfører for Forespørgerne fuldkommen Ret i — ikke alene være ulovligt, men det vilde være det samme som paa Forhaand at give Domsmandsinstitutionen Gift.»

Ministeren maatte herefter give følgende Svar paa Spørgsmaal angaaende Grunden til, at Politimesteren havde rekvireret Domsmandslisten, saa Ministeren sig ikke i Stand til at besvare, da han ikke kendte noget til Sagen og ikke havde haft Lejlighed til at undersøge den.

Det af Ordføreren for Forslagsstillerne tilføjede Spørgsmaal angaaende Grunden til, at Politimesteren havde rekvireret Domsmandslisten, saa Ministeren sig ikke i Stand til at besvare, da han ikke kendte noget til Sagen og ikke havde haft Lejlighed til at undersøge den.

Justitsministeren oplyste sluttelig, at der vilde blive afholdt *Tjenestemandsførhør* for at faa Sagen undersøgt til Bunds og Ansvar fastslaaet. Der syntes ikke at kunne rettes nogen Bebrejdelse mod Rigsadvokaten, og naar man havde ment at kunne paavise et Ansvar for Ministeren selv deri, at Statsadvokaten maatte tro, at hans Handlemaade vilde være Ministeren kærkommen, maatte denne Betragtning maade ganske tilbagevises. Endvidere vilde det i et *Cirkulære* til Politimyndighederne blive udtalt, at Anklagemyndigheden ikke maa lade foretage Afhøringer af Domsmand eller lignende Undersøgelser med det Formaal at oplyse, om der for nogen af Domsmandene foreligger Inhabilitetsgrunde, men at Anklagemyndigheden, hvis den ved eller har Formodning om, at der for en Domsmand foreligger Inhabilitetsgrunde, (derunder at han ved sin tidligere Optræden har udvist en saadan personlig Fanatisme i religiøs, politisk eller anden Henseende, at han efter Sagens særlige Beskaffenhed skønnes uegnet til at medvirke som Domsmand i det foreliggende Tilfælde), bør rette Henvendelse herom til Retten.

Ordføreren for Forslagsstillerne erklærede, at Oppositionen naturligvis kun kunde være tilfreds med et Svar, der gav den fuldkommen Medhold i alle Angrebspunkter. Han udtalte ligeledes sin Tilfredshed med den bebudede Instruktion, som med Henblik paa de i Sagen fremsatte Udtalelser ogsaa syntes meget paakrævet.

Fr. Dalgaard (S.) fandt Grund til at takke Justitsministeren for hans klare Redegørelse i en Sag, der ikke — som Ordføreren for Forespørgerne havde sagt — var en Oppositionssag, »men en Sag, der angaar hele Offentligheden, baade